

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264717552.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Siung, siung *Parnassi* berg, at Steendøf Folk det høre.
Her reis en Konge frem, ved Ansict hans det bliide,
Al Jorden glæder sig, Skof, mark oc grønne Liide.
En Konge reis her frem, om hvilken jeg tør sige,
Om hand end eenste dag, ej holdt ved hefd oc liige,
Sin kraft oc Førsten-glants, til sluud luft skulde blifve,
Neptunus u-forsømt, ofvr snee-hviid *Atlas* drifve,
Det snart med Verden gik, den stoore samt den lilde,
Som nogen Hiert' oc Liif af brystet rifve vilde.
Thi Sool er Verdens Siæl, Sool Creaturens Lefned,
Sool al metallers Liif, Sool trærs oc uurters trefned.
Med faa sandferdig' Ord, ô *Phoebe* Stierne-konge,
Hves krafter, Verdens Jord, saa viid maa' ofverprange,
Saa viidt som du est størr' end Jordens klod hin runde,
Saa højt du ofvergaar, de grumme dyb' afgrunde.
Naar jeg din dejlighed beseer med Kraften mæchtig:
Da kommer du mig for, som Konge-Sønnen præctig,
Af Brude-kammer gaaer, fiin tuctig udi Lader,
Med blinkende Guld-haar, oc Skønhed ofvermaader,
I iidel gylden Styck, med dyre Demant smykker,
Med Myrrhe-drybend' haand, den skare gennem rycker,
Hvor al den Ridder-stand, Jomfruue, hver høfsk Frue,
Opsictig længis fast, den Herres gang at skue,
Naar de Gudinder nj, med tusend *instrumenter*,
Af førstelig Gemag, i Brude-Sal ham henter.
En moodig Ridder, som amørsk, sig lader blinde,
Med ring oc Ridderspil, sin Jomfru skøn at vinde,
Som hund-beengsted Hind, oc Løfven efter Rofvet:
Saa hand med fluend Hæst til Ringen tager lobet.
Men Ridder *Titan* blank med større kierskabs brynde,
Til Jomfru *Cererem*, sig fastre veed at skynde,
Som den ej trifvis kand, i fructig Kraft forøgis,
Men ligger krank ved Seng, med mindre hun besøgis:
Hvorfor som Sindet rask, saa oc Sool Herren iiler,
Med Luue-fnysend' Hæst, forgyldne Stang oc Miiler,